

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Redegørelse af 15/5 01 om forslag til kommissionsforordning om ændring af bilag VI, del A og B i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler.
(Redegørelse nr. UF 1).

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Baggrund

Kommissionen har fremsat forslag til kommissionsforordning om ændring af bilag VI, del A og B i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (herefter økologiforordningen) med henblik på at fastsætte fælles regler for tilsætningsstoffer til økologiske fødevarer af animalsk oprindelse. Herudover er et tidligere forslag om sulfit (tre E-numre) til cider og frugtvin medtaget.

Forslaget er fremsat med hjemmel i økologiforordningen, særligt artikel 13, anden tankestreg. Økologiforordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) Nr. 436/2001 af 2. marts 2001.

Økologisk produktion er reguleret på fællesskabsniveau i økologiforordningen. Økologiforordningen omfattede oprindeligt alene økologisk produktion af vegetabiliske produkter, men ved en ændring i 1999 blev også animalsk produktion omfattet. Der blev imidlertid ikke ved den lejlighed opstillet regler for tilladte tilsætningsstoffer til animalske fødevarer i bilag VI, del A og B til økologiforordningen.

Bilag VI omfatter ingredienser, herunder tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer, der må tilsættes eller anvendes under forarbejdningen af økologiske fødevarer ud over de økologiske landbrugsingredienser. Det er desuden et

krav, at EU-forskrifter og nationale forskrifter om fødevarer overholdes ved anvendelse af de angivne ingredienser og tekniske hjælpestoffer.

Med hensyn til kriterier for at optage stofferne i bilag VI del A og B findes disse i forordning 207/93¹. Ifølge denne kan der kun medtages tilsætningsstoffer, uden hvilke det har vist sig umuligt at fremstille eller sikre holdbarheden af de pågældende levnedsmidler. For tekniske hjælpestoffer kan kun medtages stoffer, uden hvilke det har vist sig umuligt at fremstille de pågældende levnedsmidler.

I præamblen til forordning 207/93 anføres endvidere, at der ved udarbejdelsen af bilag VI bør tages hensyn til, at forbrugerne forventer, at forarbejdede produkter fremstillet efter økologiske produktionsmetoder hovedsagelig består af ingredienser, som de forekommer i naturen. Dog anføres det samtidigt, at bilag VI også kan indeholde andre ingredienser eller tekniske hjælpestoffer, som helst skal forekomme i naturen, men kun hvis det har vist sig umuligt at producere eller sikre holdbarheden af økologiske fødevarer uden at anvende sådanne stoffer.

Efter bilag VI A og B i økologiforordningen er der i øjeblikket til vegetabiliske økologiske fødevarer tilladt følgende:

- 46 såkaldte teknologiske tilsætningsstoffer (omfattet af 36 E-numre, jf. nedenstående),
- en række naturlige aromaer m.v. og
- 33 produkter - vand, fødevaringredienser og tekniske hjælpestoffer - som må anvendes ved forarbejdningen.

Nogle E-numre omfatter flere stoffer, der kemisk er meget nært beslægtede, fx er E 170 både calciumcarbonat og calciumhydrogencarbonat, mens E 333 er monocalciumcitrat, dicalciumcitrat og tricalciumcitrat. Der er således ikke overensstemmelse mellem antal tilsætningsstoffer og antal E-numre.

For animalske økologiske fødevarer gælder derfor på nuværende tidspunkt nationale regler. I Danmark er tilladt 14 tilsætningsstoffer (12 E-numre). Endvidere må vand, salt, mikroorganismepræparater og enzymer anvendes ved forarbejdningen.

1. Kommissionens forordning (EØF) Nr. 207/93 af 29. januar 1993 om fastlæggelse af indholdet af bilag VI til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler og om gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, stk. 4, til nævnte forordning, senest ændret ved Kommissionens Forordning (EF) Nr. 2020/2000 af 25. september 2000.